

ROZDORIŽŽJA: KŘIŽOVATKA

Vasylyna vyšla ze dveří a přidala se k maceše a nevlastním sestřím. S povozem plným věcí vyrazily v ledovém povětří k nové chalupě. Vasylyna se s hrncem s uhlíkem v náručí plahočila vedle povozu, zatímco macecha i nevlastní sestra se vezly a celou cestu si z ní utahovaly. Konečně dorazily k temné chatičce, všude byl samý prach. Zrovna když chtěla Vasylyna přenést požehnaný uhlík přes práh, aby mohla zapálit nový oheň, sestry do ní žďuchly, až upadla do závěje u cestičky. Železná poklice sjela z hrnce, uhlík vypadl do sněhu a v tu ránu vyhasl.

„Cos to provedla?“ vykřikla macecha. „Teď nebudeme mít světlo, abychom viděly, ani oheň, který by nás udržel v teple. Kvůli tvoji nešikovnosti všechny umrzeme.“

Vasylyna se nabídla, že se vrátí do vesnice pro nový uhlík od nějakého souseda, jenže macecha byla lživá: „Vracet se celou cestu až do vesnice je hloupost. Máme přece mnohem blíž jiného souseda. Běž do lesa a najdi babu Jagu. Tam ukradni kousek ohně a přines nám ho.“

Měla snad Vasylyna na vybranou? Mohla zůstat a mrznout a macecha s nevlastními sestrami by ji mezitím mohly mučit, nebo mohla zriskovat a pokusit se ukrást oheň babě Jaze. A tak se omotala dalším šálem, sbalila si do košíčku chléb a sůl, aby měla cestou co jíst, ujistila se, že má v kapse motanku, a vyrazila do hlubokého lesa. Kráčela po cestičce, jedinkrát z ní nesešla a zacházela stále hlouběji. Jenže pak přišla na křižovatku, kde se pěšinka rozbíhala dvěma směry. Vasylynu popadla panika. Jak najde babu Jagu? Kterou cestou se má dát?

Jak tak postávala na křižovatce a snažila se rozhodnout, co dál, pocítila závan chladu. Jako by se na ni dívaly nějaké oči, i když poblíž nespatriła žádné živé tvory. Opanovala ji ještě větší úzkost. Strach z bytostí, které nejsou vidět, a z toho, že se ztratí, narostl do takových rozměrů, až si řekla, že bude radši čelit macešině zlosti, než aby se vydala napospas lesním nebezpečím z jiných světů.

Otočila se na patě a vykročila zpět, když ucítila, jak ji něco v kapse dloublo. Zastavila se, vyndala panenku a přivinula si ji k srdci, aby se tolik nebála. Pak sáhla do košíku a nabídla jí kousek chleba. Panenka ho snědla a řekla udivené Vasylyně:

Netřeba čelit hněvu rodiny,
vlevo zvol směr lesní pěšiny.
Svižně teď kmitej levou, pravou,
setkat se musíš s babou Jagou.

Vasylynu překvapilo, když panenka promluvila, ale věděla, že se v jejích slovech skrývá velké moudro. A tak si k sobě motanku přitiskla ještě víc a znovu se obrátila. Rychle prolétla křižovatkou, vydala se vlevo a kráčela dál.

Baba Jaga sdílí moudrost – co je zač rozdorižžja

Ano, je to rozcestí! Každý jednou dojde na svoji *rozdorížžu*, na křižovátku. Bez ohledu na to, kolik máte přátel nebo jak velká je vaše rodina, životem cestujete sami za sebe, a co v životě zažijete, záleží na tom, jak se rozhodujete. Zabočíte doleva, nebo doprava? Vracíte se k mizernému životu jen proto, že je bezpečný a důvěrně známý, nebo se vydáváte do neznáma? Řeknu vám jedno: jestliže se neodhodláte a nezamíříte do neprobádaných území, nic se nenaučíte a nezískáte zkušenosti ani moudrost. Tohle platí odnepaměti. A platí to i pro setkání se mnou. Pokud jste si tuhle knihu pořídili s tím, že v ní najdete odpovědi na všechny svoje otázky jako na stříbrném podnose, zřejmě budete zklamáni, protože cesta, na kterou jste se vypravili, abyste mě našli, je pro každého jedinečná a vyžaduje odvalu, důvtip a dřinu. Pro vás osobně to může znamenat, že máte zahnout doleva, ale někdo jiný bude třeba muset odbočit vpravo. Jedno vám prozradím – cestu ke mně najdete jedině skrze zkoušky, prostřednictvím zkušeností. Kdo chce získat moje dary, musí si je zasloužit. A první zkouškou je rozcestí. Vyrazíte vpřed, nebo vycouváte? Vpravo, nebo vlevo? Jste ochotni stoupnout si do středu křižovátky? Na rozhraní? Do hraničního prostoru? Abyste mě poznali, musíte pochopit rozhraní. Rozhraní označuje prostor, jenž se nachází *akorát tak na pomezí*. Spočívá už mimo to, co je nám známé, a leží v prostoru cizím a neznámém. Existují doby na pomezí – soumrak, který není dnem, ale ani nocí, nebo doba mezi dětstvím a dospělostí. Existuje prostor, který je hraniční – okraj pole, jenž se vpíjí do lesa, práh dveří, který není uvnitř ani venku, nebo rozcestí vedoucí novým směrem.

Když opouštíte známé prostředí a děláte první kroky do neznáma, vstupujete do mojí domény. Hraniční časy a prostory jsou kouzelné. Otvírají vám všechny možnosti a jsou průchodem k cestování mezi světy, ale současně jsou riskantní a nepředvídatelné. A proto jsem i já jakožto osoba, která rozhraní vládne, považována za nebezpečnou a vrtošivou.

A ano, můžu taková být, ale umím být i nekonečně krásná, nápomocná, silná a zázračná. Na *tuhle* moji část se zapomnělo.

Rozdorížžja je posvátným a magickým místem, hraničním místem, portálem mezi hmotným světem a podsvětím, je světem *mavek*, bloudících duchů.

Je to prostor, který dodá vašim kouzlům a věštбám sílu, ovšem taky je to záludné místo, kde se věci mohou zvrtnout, nebudete-li pozorní. Rozdorížžja slouží k vábení hojnosti, jenže si odtud taky můžete odnést kletbu. Věštby a zaklínadla se tu umocňují a talismany i amulety sem lidi věší a pohřbívají, aby jim dodali sílu. Křižovátka je místem, kde se setkávají *všechna* místa a směry, kde čas pozbývá významu a magie praská ve vzduchu. Buďte opatrní, dodržujte pravidla říše duchů a všechno bude dobré – ale pozor, stačí dát najevo neúctu vůči mavkám nebo se chovat arogantně, a ocitnete se v potížích. Rozdorížžja je místem, kde se mohou dít neobvyklé věci. Pozorně naslouchejte a uslyšíte mavky. Na křižovátkách pohřbíváme svoje milované, kteří měli nějakou zlou smrt, jež byla nečekaná a přišla příliš brzo kvůli vraždě nebo opilosti, nebo si ji dokonce dotýčný

způsobil sám. To proto, že tihle duchové potřebují mít snadný přístup do jiných říší. Na rozcestí se pohřbíváme a doufáme, že najdou svoji cestu.

Pokud člověk používá požehnané předměty, nebo se jich dokonce jen dotkne, mohou mu přinést štěstí. Ale sáhněte po nějakém prokletém předmětu a mohou se na vás navázat kletby, nemoci či nějaké traumatické události. Připomínám to proto, že na rozcestí lidi odkládají kletby, smůlu i pryčnu. To znamená, že tam můžete narazit na různé věci, jako jsou peníze, balíčky kouzel či dárečky, a ty dost možná obsahují nějakou pochybnou energii. Jestliže si člověk nese nějakou velkou kletbu nebo trpí hroznou nemocí, nejspíš bude muset duchům zaplatit vysokou cenu. Za sejmutí nemoci můžete zaplatit pěkným klenotem či lákavým drahým zařízením. Takže kdybyste někde na křižovatce takovouto přehlednou cetku našli, pak i kdyby byla sebesvůdnější, nesahejte po ní a ani se jí nedotýkejte. Mohli byste si sebrat něčí onemocnění nebo smůlu. A i kdyby v tom bylo pozitivní kouzlo či záměr, nechcete přece lézt někomu jinému do zelí. Ten dar patří mavkám, a nikoli vám. Jen ať si ho pořeší sami duchové.

Na rozcestí se rozhodujete o svém osudu a odhodláváte se risknout kroky do neznáma. Na tomhle místě můžete najít sílu a odvahu a taky si v okamžení změnit vlastní osud. Sídli tam skutečně mocná magie. My vidmy, čarodějnice, křižovatkyně zbožňujeme. Proč? Tam, kde je závoj mezi viditelným a neviditelným sotva patrný, se můžeme dostat k duchům, věštit a vyvolávat mocná kouzla. Na takovémto místě můžeme nechávat kouzelné předměty, ať jsou požehnané nebo prokleté. Pokud se vyznáte v záludnostech práce s jeho energiemi, funguje rozcestí jako skutečně posvátné sídlo síly.

Madame Pamita učí magii – jak funguje rozdorižžja

Jako malá jsem vnímala kouzlo křižovatek, jako by se vynořilo z nějakého hlubokého starodávného vědění. Kamarádi ani já jsme se jich nebáli, a přesto jsme se, když nás dospělí vozili po městě, při projíždění křižovatek uchylovali k drobným rituálům, aby byla cesta zajímavější: zvedali jsme nohy z podlahy nebo zavírali oči a zadržovali dech.

O síle křižovatek – o místě, kde vládne řecká bohyně Hekaté nebo kde byste mohli s ďáblem uzavřít obchod výměnou za talent – jsem se poprvé dozvěděla, teprve když jsem se jako náctiletá začala zajímat o magii. Čím hlouběji jsem do studia pronikala, tím lépe jsem chápala, že tahle víra v moc křižovatek je součástí lidové magie v mnoha kulturách a že je hluboko zakořeněná i ve slovanských magických praktikách.

Rozdorižžja v dnešní době

Spousta staré magie, která se pojí s rozcestím, pochází od našich předků – zemědělců, venkovanů. To však neznamená, že by přesvědčení o síle křižovatek pominulo, jakmile lidé přestali cestovat po prašných cestách a odstěhovali se do měst. Na rušných velkoměstských

křižovatkách se sice většinou prastaré rituály neprovádějí, ale pořád se mezi námi najde dost lidí, jež jejich ukrajinská babička napomínala, aby při přecházení ulice nejedli a aby nikdy nezvedali nic, co leží na křižovatce. Pro většinu Ukrajinců je třeba naprosto nepředstavitelné, že by zvedli peníze, které najdou poblíž městské křižovatky – skutečně totiž cítí, že kdyby to udělali, naložili by si na záda něčí smůlu. Síla křižovatek nikdy doopravdy v zapomnění neupadla.

Typy křižovatek

Každý druh křižovatky má jinou energii, a tím je jedinečná i práce s nimi. Většina z nás dnes žije ve městech s dlážděnými ulicemi, takže kdo touží pocítit magii křižovatek, musí někam ven, znovu navázat kontakt s přírodou a přesunout se do méně domestikovaných oblastí, do říše divoké baby Jagy. Abyste mohli tuhle magii provozovat, nemusíte kvůli tomu hluboko do panenského pralesa. Spoustu síly najdete, jen co vyjedete z města někam do přírody. Nejprve prozkoumejte terén a vyhledejte si vhodné prašné cesty s odlehlými rozcestími, kde si budete moci kouzlit v soukromí. Na venkově si ze spousty kouzelných pěšin můžete vybírat, ale i velkoměstské vidmy mohou objevit cestičky v tichých zahradách, na turistických stezkách či v parcích a tam si provozovat svoji magii.

Nedlážděné cesty

Ukrajinci na venkově věřili, že různé křižovatky skýtají různé energie a že nejsilnější rozcestí najdete na nedlážděných stezkách. Prašné cesty oplývají otevřenou, divokou energií, úzce propojenou s Matkou Zemí, a mohou vaší magii propůjčit ty nejlepší výsledky.

Křižovatky ve tvaru písmene X nebo znaménka +

Standardní rozcestí, kde se stýkají čtyři cesty, je vhodné pro jakýkoli druh magické práce nebo obřadu, jež je třeba realizovat na rozcestí.

Křižovatky ve tvaru písmene T

Křižovatka ve tvaru písmene T jako by byla zaslepená, proto je tam energie zablokovaná a křižovatka blokuje taky veškerou magii, o niž se tam pokusíte. Kdybyste tam zkoušeli kouzlit, nejspíš zjistíte, že to nikam nevede. Jako místo k magické práci se rozhodně nedoporučuje, a pokud budete někdy sčítat křižovatky kvůli magii cesty, vězte, že křižovat ve tvaru písmene T se do nich nezapočítává.

Křižovatky ve tvaru písmene Y

Křižovatka ve tvaru písmene Y je jiná než ta, která má tvar písmene T. Je hodně kouzelná a hodí se obzvláště pro setkání s duchy. U čarodějnic je oblíbená už proto, že spolehlivě funguje při věštění pro lidi, kteří se ocitli na rozcestí.

Křižovatky ve tvaru hvězdy

Setkává-li se na křižovatce pět nebo více cest, znamená to, že je

velmi mocná. Čím víc cest se setkává, tím víc energie se tam koncentruje. Tyto neobvyklé křižovatky dodávají sílu všemu, co tam provádíte. Křižovatky sedmi cest se osvědčují, chcete-li změnit osud, a v případě osmi cest je křižovatka tak mocná, že když si z ní odnesete kámen, můžete ho používat při posvátných obřadech a k ochranné magii. Tolik má energie a moci.

Obecná pravidla pro práci na křižovatkách

Než se budete rozhodovat, na kterém rozcestí či křižovatce se pustíte do duchovní práce, mám pro vás několik doporučení, jak si najít ideální místo. Vyberte si speciální rozcestí, kde budete moci pracovat konzistentně. Takové, kam se kdykoli – ve dne i v noci – snadno dostanete. Nejsilnější křižovatky z hlediska magie objevíte na nedlážděných stezkách a pěšinách, a čím je cesta starší, tím bývá mocnější.

Práci na křižovatkách se věnujte o samotě

Magie křižovatek bývá spojena s mlčením. Má-li být efektivní, musíte k rozcestí a zpět domů dojít za uctivého mlčení. Neberte s sebou přátele ani nekouzlete na rušné cestě, kdy se kolem promenádují další lidé. Berte si s sebou jen to, co potřebujete pro dané kouzlo. Neberte si nic, co byste konzumovali, ani tam a zpět nic nenoste. Všechno ponechejte kouzlu.